

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/184/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7823201766
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7823201766.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členiek senátu JUDr. Zuzany Stolárovej a JUDr. Lenky Bowker v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XX, XXX XX, štátny občan SR, právne zastúpený JUDr. Martinou Vnenčákovou, advokátkou so sídlom Čučmianska dlhá 7, 048 01 Rožňava, proti žalovanému Pozemkové spoločenstvo KOMPOSESORAT Petrovo, so sídlom Petrovo 31, 049 35 Ochtiná IČO: 35 525 924, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu sp. zn. 6C/73/2023 z 24.8.2023 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku I.

O d m i e t a odvolanie proti výroku II.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozhodol, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietal (výrok I.) a o nároku na náhradu trov neodkladného opatrenia rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej (výrok II.).

1.2. V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobca sa v rámci konania vo veci samej o určenie neplatnosti rozhodnutia zhromaždenia v zmysle § 15 ods. 2 č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenstvách návrhom domáhal nariadenia neodkladného opatrenia proti žalovanému v nasledovnom znení: „Orgány pozemkového spoločenstva - Pozemkové spoločenstvo KOMPOSESORAT Petrovo, Petrovo 31, 049 35 Ochtiná, IČO: 35 525 924 zvolené dňa 2.6.2023, sú povinné zdržať sa všetkých právnych úkonov za žalovaného, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.“

1.3. Žalobca v žalobe, ktorá je zároveň návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol, že je členom žalovaného s hlasovacími právami zodpovedajúcimi podielom na nehnuteľnostiach v jeho podielovom spoluvlastníctve s ostatnými vlastníkmi spoločne obhospodarovaných nehnuteľností.

1.4. Žalovaný zvolal na deň 2.6.2023 valné zhromaždenie, na ktoré pozvánku žalobcovi nedoručil, pričom tento sa o dátume a programe valného zhromaždenia dozvedel od starostky obce Petrovo A. E. C., ktorú následne splnomocnil na hlasovanie na predmetnom valnom zhromaždení. Žalobca namieta neplatnosť uznesení prijatých na valnom zhromaždení dňa 2.6.2023 z dôvodu, že valné zhromaždenie nebolo zvolané v zmysle § 14 ods. 1 zákona č. 97/2013 Z. z, t. j. uskutočnilo sa v rozpore s uvedeným zákonom, nakoľko niektorí členovia spoločenstva a Slovenský pozemkový fond ako zástupca neznámych vlastníkov neboli riadne a včas pozvaní na zasadnutie valného zhromaždenia.

1.5. Splnomocnená zástupkyňa žalobcu A. E. C. žalobcovi po vykonanom valnom zhromaždení oznámila, že samotný priebeh valného zhromaždenia hodnotí ako nezákonný, pretože sa na ňom zúčastnilo menej členov ako sa píše v zápisnici valného zhromaždenia, pričom okrem nej sa plnou mocou od ostatných členov nikto nepreukazoval. Je otáznou, či sa na valnom zhromaždení zúčastnil dostatočný počet členov, aby bolo to uznašania schopné a aby došlo k jeho riadnemu zvolaniu, čo žalobca vylučuje. Zároveň hlasovanie bolo upravené tak, že pred hlasovaním za členov dozornej rady

nebolo možné hlasovať podľa pokynov splnomocniteľov oddelene, ale zdvihnúť ruku raz za všetkých a iba pre jedného kandidáta. Taktiež hlasovacie lístky boli vopred pripravené a neuvádzal sa v nich počet odovzdaných hlasov, čím nemohlo dôjsť k platnému zrátaniu hlasov, ani k platnej voľbe členov orgánov pozemkového spoločenstva.

1.6. Keďže pri zvolávaní valného zhromaždenia na deň 2.6.2023 a sčítaní hlasov prítomných členov, došlo k porušeniu zákona, následné prijaté uznesenia nie sú v súlade so zákonom a majú za následok ich neplatnosť. Následkom neplatnosti sú postihnuté aj úkony orgánov pozemkového spoločenstva, ktoré vznikli z tejto voľby a uzatváraním právnych úkonov nelegitímne zvolenými orgánmi, môže dôjsť k nenávratným škodám na majetku pozemkového spoločenstva. Žalobca dôvodí svoj návrh na vydanie neodkladného opatrenia odvracaním hroziacich škôd v podobe konania v mene spoločenstva nelegitímne zvolenými orgánmi, keďže už v priebehu posledných dní sa dozvedel o podpisovaní právnych úkonov na predaj dreva zo spoločne obhospodarovaných parciel výrazne pod cenu.

2.1. Súd vymenoval, aké dôkazy ako prílohu návrhu žalobca doručil (bod 2. uznesenia súdu prvej inštancie) a citujúc znenie § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d/, § 326 ods. 1,2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1,2,3 CSP mal za to, že žalobca neosvedčil ním tvrdené skutočnosti, keďže skutkové tvrdenie o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia žalobca priloženými listinami neosvedčil, teda neosvedčil existenciu reálneho, resp. bezprostredne hroziaceho nebezpečenstva ohrozenia alebo narušenia jeho práv, prípadne že takéto konanie protistrany hrozí.

2.2. Žalobca taktiež neosvedčil, že je členom pozemkového spoločenstva, ani že bol na zhromaždení prehlasovaný.

2.3. Vo vzťahu k podanému návrhu žalobca nepredložil žiaden relevantný dôkaz, ktorým by osvedčil existenciu zákonného predpokladu pre nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu potreby dočasnej neodkladnej úpravy vzťahov strán sporu, nepreukázal svoje skutkové tvrdenia, okrem iných ani dôkaz osvedčujúci hrozbu vzniku nenávratných škôd na majetku pozemkového spoločenstva ani dôkaz o tvrdených právnych úkonoch na predaj dreva zo spoločne obhospodarovaných parciel výrazne pod cenu.

2.4. Navyiac súd uviedol, že žalovaný by nariadením neodkladného opatrenia bol neprimerane obmedzený vo výkone svojho vlastníckeho práva, a to nad mieru potrebnú a primeranú veci.

2.5. Zároveň nebola osvedčená bezprostredná hrozba ujmy na právach žalobcu v podobe realizácie úkonov na predaj dreva zo spoločne obhospodarovaných parciel výrazne pod cenu. Pokiaľ konkrétne orgány žalovaného konajú neehospodárne, nie je tým dotknuté právo žalobcu ako člena žalovaného, domáhať sa náhrady prípadnej škody vzniknutej v dôsledku takéhoto konania.

3.1. Uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalobca, a to z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP.

3.2. Uviedol, že priloženými dôkazmi preukázal dôvodnosť žalobného návrhu vo veci samej, pretože z predloženého potvrdenia SPF je zrejme zvolanie valného zhromaždenia na deň 2.6.2023 nezákonným spôsobom, z ktorej osvedčenej skutočnosti vyvodzoval dôvodný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v podobe zdržať sa konania nelegitímnych orgánov žalovaného. Podľa jeho názoru vec neznesie odklad, ak v súčasnom stave konajú za žalovaného osoby, ktoré neboli riadne zvolené, resp. ktorých zvoleniu predchádzalo porušenie zákona.

3.3. Tvrdenia súdu prvej inštancie, že žalobca neosvedčil skutočnosť členstva v pozemkovom spoločenstve vylučuje k návrhu pripojený dôkaz č. 7, a to stanovы žalovaného, z ktorých vyplýva, ktoré parcely a na ktorých listoch vlastníctva sú súčasťou tzv. spoločnej nehnuteľnosti. Žalovaný (pozn. odvolacieho súdu: správne má byť žalobca) možno pochybil ak ich k návrhu nedokladal, ale má za to, že už zo stanov a plnej moci prijatej pani C. dané okolnosti vyplývajú, preto žalobca považuje uznesenie súdu za vecne nesprávne, vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia.

3.4. Žalobca spolu s odvolaním doložil cenovú ponuku na odber drevnej hmoty iného odberateľa a faktúry k odberu drevnej hmoty ako dôkaz o tom, že pozemkové spoločenstvo v zastúpení s novými orgánmi dojednálo vyššiu cenu než je obvyklá v neprospech žalovaného (správne žalobcu) oproti zadováženej cenovej ponuke, čím dochádza k škodám na majetku žalobcu a preto je neodkladná úprava pomerov osvedčená. Bezprostrednou újmou na právach žalovaného (správne žalobcu) je uzavieranie neplatných právnych úkonov a z toho vyplývajúcej právnych skutočností ako aj úkonov v rozpore so zákonom či úkonov ukracujúcich majetok žalovaného (správne žalobcu).

3.5. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd podľa § 388 CSP uznesenie Okresného súdu Rožňava sp. zn. 6C/73/2023 zo dňa 24.8.2023 zmenil a neodkladné opatrenie nariadil v znení tak, ako sa ho domáhal v návrhu.

4. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (ďalej len odvolací súd) podľa § 35 CSP prejednal odvolanie žalobcu voči napadnutému uzneseniu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP a uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožnil, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

5.1. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, t.j. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

5.2. Uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP nebol zo strany žalobcu nijako špecifikovaný, žalobcom formálne označený a parafrázovaný odvolací dôvod nebol podopretý konkrétnymi odvolacími námietkami a výhradami a pri vymedzení odvolacieho dôvodu nepostačuje iba citácia týchto odvolacích dôvodov podľa CSP. Je povinnosťou odvolateľa ako procesnej strany konkretizovať vytýkaný odvolací dôvod a CSP v tomto smere zaťažuje argumentačnou povinnosťou odvolateľa a nie odvolací súd, pretože nie je úlohou odvolacieho súdu, aby na základe iba všeobecných odvolacích dôvodov konkretizoval, prípadne si domýšľal, v čom bol postup súdu nesprávny, aké skutkové vady má rozhodnutie, prípadne, akého iného pochybenia sa dopustil súd prvej inštancie v procesnom postupe, ktorý by napíňal odvolací dôvod podľa písm. d/ ust. § 365 CSP, t.j. nedefinoval, akú inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci, má predmetné konanie súdu prvej inštancie.

5.3. Odvolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na hypotézach a domnienkach, aké asi výhrady mal odvolateľ na mysli. Iba uvedenie všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní nie je postačujúce na to, aby odvolací súd mohol o odvolaní rozhodnúť, resp. uvedením len všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní bez bližšej špecifikácie konkrétnej okolnosti prípadu, nie je splnená zákonom stanovená náležitosť odvolania spočívajúca v povinnosti uviesť v odvolaní odvolacie dôvody. Relevantná právna úprava neumožňuje súdu vyzvať stranu sporu na doplnenie chýbajúcej náležitosti odvolania spočívajúcej v absencii konkretizácie odvolacieho dôvodu a zároveň neumožňuje strane sporu meniť a dopĺňať odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie po uplynutí lehoty na podanie odvolania (uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 90/2019 z 5.11.2019, sp.zn. I. ÚS 527/2022 z 27.9.2022).

5.4. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

5.5. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

6.1. Podľa § 185 ods. 1 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

6.2. Podľa § 185 ods. 2 CSP, súd môže, aj bez návrhu, vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných zoznamov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

6.3. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a o hmotnoprávnej námietke.

6.4. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

6.5. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

6.6. Podľa § 326 ods. 2 CSP, k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

6.7. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

6.8. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrny, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

6.9. Podľa § 384 ods. 4 CSP, aj bez návrhu môže súd vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky.

7.1. V zmysle citovaných zákonných ustanovení predpokladom nariadenia neodkladných opatrení pred začatím konania vo veci samej je: 1. osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, 2. osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená (osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy), 3. preukázanie vzťahu navrhovaného neodkladného opatrenia k predmetu konania vo veci samej (splnenie tejto podmienky sa vyžaduje iba u neodkladných opatrení nariadených počas konania).

7.2. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie každú jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Pred nariadením neodkladného opatrenia súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré by boli potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej, ale pre jeho nariadenie musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a musí byť zrejmé, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov sporových strán by bolo právo navrhovateľa neodkladného opatrenia ohrozené. Zároveň pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd zvážiť, či v dôsledku neodkladného opatrenia sa nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi stranami sporu a či zásah do práv dotknutej strany sporu je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (teda, či ide o zásah primeraný).

7.3. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto (dočasné) opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5 Cdo 91/2012). Podľa právnej teórie (Števček, M. a kolektív Civilné právo procesné, Eurokódex s.r.o., Bratislava 2010, strana 309) osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Postačuje, že osvedčené skutočnosti sa mu so zreteľom na všetky okolnosti javia ako nanajvýš pravdepodobné (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 102/2005, III. ÚS 298/2008, atď.).

7.4. Z povahy veci vyplýva, že zjavne neodôvodnenému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy. Súd je vždy povinný skúmať pravdepodobnosť chráneného nároku ad hoc a podľa aktuálneho stavu konania (Civilný sporový poriadok, Komentár, Doc. JUDr. Marek Števček, PhD. a kolektív, C.H.Beck, 2016, str. 1106). Navrhovateľ preto musí v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

7.5. Zákonná požiadavka hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania chráneného nároku oproti potrebe (len) osvedčenia ostatných právne významných skutočností vychádza tiež z predpokladu, že dôvodnosť nároku vo veci samej je navrhovateľ spôsobilý osvedčiť jednoduchšie a hodnovernejšie ako potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo ohrozenie exekúcie. Z toho je možné vyvodiť, že súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javí ako nedôvodný. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku predpokladá jasné, určité a zrozumiteľné skutkové tvrdenia navrhovateľa, predloženie dostupných listinných dôkazov a elementárnu právu argumentáciu, z ktorých možno vyvodiť záver o vysokej pravdepodobnosti, že chránený nárok je dôvodný a trvá. Hodnoverné osvedčenie nároku vo veci samej musí na strane súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu konania vyššia, než pravdepodobnosť jej zamietnutia (Civilný sporový poriadok, Komentár, Doc. JUDr. Marek Števček, PhD. a kolektív, C.H.Beck, 2016, strana 1108).

7.6. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V tomto smere sa pre naplnenie požiadavky rýchlej a efektívnej ochrany (§ 328

ods. 2 CSP) nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré by mal mať súd zistené pred vydaním rozhodnutia v merite veci. Zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať riadne dokazovanie (§ 185 a nasl. CSP), t. j. rozhoduje sa spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, z procesného hľadiska je teda zásadným determinantom pre rozhodnutie súdu obsah samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom je navrhovateľ povinný osvedčiť relevantné skutkové tvrdenia, z ktorých vyvodzuje splnenie zákonom stanovených podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia.

7.7. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd teda za základ svojho rozhodnutia vezme len skutkový a právny stav, ktorý tu bol v čase rozhodovania súdu prvej inštancie a nemôže prihliadnuť na zmeny, ktoré nastali po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie.

7.8. V konaní o veci samej ako aj v konaní o nariadení neodkladného opatrenia sú strany povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 149 a nasl. CSP). Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však v konaniach o nariadenie neodkladného opatrenia nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv prostredníctvom nariadeného neodkladného opatrenia. Osobitnej povahy inštitútu neodkladného opatrenia zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu, kedy súd rozhodne o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia spravidla bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania okrem výnimočných a odôvodnených prípadov. Dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva pri rozhodovaní, vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli osvedčené.

8.1. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia okrem iného na závere o nepreukázaní tej skutočnosti, že žalobca je členom žalovaného - Pozemkové spoločenstvo KOMPOSESORAT Petrovo a teda na nepreukázaní aktívnej legitímácie žalobcu v konaní.

8.2. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je, čo je potrebné v konaní preukázať.

8.3. V prejedávanom spore z obsahu spisu je zrejmé, že nie sú splnené (v čase rozhodovania súdu prvej inštancie) zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, pretože žalobca neosvedčil prvú základnú skutočnosť pre kladné rozhodnutie o nariadenom opatrení, z ktorého by vyplývala pravdepodobnosť nároku vo veci samej, a to že je členom žalovaného s hlasovacími právami zodpovedajúcimi podielom na nehnuteľnostiach v podielovom spoluvlastníctve s ostatnými vlastníckmi spoločne obhospodarovaných nehnuteľností žalovaným. To znamená, že žalobca neosvedčil, že disponuje predmetnými právami člena daného spoločenstva, a teda bolo nutné konštatovať, že neosvedčil predpoklady na prijatie záveru o jeho aktívnej vecnej legitímácii v konaní.

8.4. Žalobca dôkazy preukazujúce jeho vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaných na listoch vlastníctva citovaných v stanovách žalovaného označil a pripojil až k samotnému odvolaniu proti uzneseniu o zamietnutí nariadenia neodkladného opatrenia, kedy sám priznáva tento svoj nedostatok pri koncipovaní a podaní žaloby na súd prvej inštancie. Ak žalobca dôvodí, že osvedčenie skutočnosti členstva v pozemkovom spoločenstve vyplýva z predloženého dôkazu - Stanov žalovaného obsahujúce parcely a listy vlastníctva, ktoré sú súčasťou tzv. spoločnej nehnuteľnosti, odvolací súd sa s týmto názorom žalobcu nestotožňuje.

9.1. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania sú vyššie citované ustanovenia CSP, podľa ktorého strany sporu sú povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

9.2. Sporové konanie ovládané tzv. prejednacou zásadou. Uvedená zásada určuje, že tvrdenie skutočností, navrhovanie dôkazov a najmä ich preukazovanie, je zásadne vecou strán sporu. Úprava vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu, nie na súde. Prejednacia zásada znamená, že sú to strany sporu, ktoré majú povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú a ktorých z tohto dôvodu postihuje bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno.

9.3. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa okrem všeobecných náležitostí podania musí uviesť i opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu je potrebné pripojiť listiny, na ktoré sa navrhovateľ odvoláva. Pojem "osvedčenie dôvodnosti" indikuje rozhodovanie súdu bez procesu dokazovania, spravidla len

na základe listín predložených navrhovateľom neodkladného opatrenia. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti, potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Návrh na neodkladné opatrenie nie je dôvodný vtedy, ak potreba dočasnej úpravy vzťahov strán sporu nie je naliehavá a navrhovateľ dostatočne neosvedčí bezprostredné ohrozenie práva, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, alebo svoju obavu z ohrozenia práva.

9.4. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že listinné dôkazné prostriedky majú pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osobitný význam, keďže súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevykonáva plnohodnotné dokazovanie, rozhoduje spravidla bez pojednávania a bez výsluchu strán (§ 329 ods. 1 CSP). Absencia dôkazu či listín, ktoré musí navrhovateľ pripojiť v zmysle § 326 ods. 2 CSP k návrhu, nepredstavuje vadu návrhu, ktorá by mala za následok odmietnutie takéhoto návrhu v zmysle § 327 CSP, takáto vada návrhu je práve dôvodom na jeho zamietnutie, aplikuje sa pritom striktná zodpovednosť navrhovateľa za vlastnú procesnú aktivitu a dôslednosť pri koncipovaní návrhu a jeho príloh.

9.5. Pre odvolací súd je pritom záväzným kogentným ustanovením Civilného sporového poriadku, ktorý v § 329 ods. 2 vymedzil, že pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Odvolací súd preto rovnako ako súd prvej inštancie pri rozhodovaní o odvolaní voči rozhodnutiu o nariadení neodkladného opatrenia vychádza zo skutkového stavu tak, ako bol tvrdý v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tak, ako bol osvedčený listinami priloženými k návrhu (§ 326 ods. 2 CSP). Navrhovateľ pritom v návrhu už musí uviesť skutočnosti, ktoré potvrdzujú, že existuje akútna potreba dočasnej úpravy vzťahov strán sporu. Túto povinnosť má v zmysle ustanovení o náležitostiach návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 326 a nasl. CSP.

9.6. Z § 326 ods. 1 CSP potom vyplýva, že všetky skutkové tvrdenia odôvodňujúce potrebu dočasnej úpravy vzťahov strán sporu, musia byť súčasťou návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a zároveň v zmysle ust. § 326 ods. 2 CSP k návrhu musia byť pripojené listiny, na ktoré sa navrhovateľ odvoláva.

9.7. Ďalej v § 366 CSP zákon pripúšťa nové skutočnosti alebo dôkazy v odvolacom konaní iba v obmedzenom rozsahu. Strana sporu zásadne nemôže uplatniť v odvolacom konaní tie dôkazy a skutočnosti, ktoré mohla uplatniť, ale neurobila tak v konaní pred súdom prvej inštancie a tieto skutočnosti nemôže vziať do úvahy ani odvolací súd.

9.8. Ide o tzv. novoty v odvolacom konaní vymedzené v § 366 CSP, t.j. dôkazy a skutočnosti, ktoré môžu zakladať odvolací dôvod, sú výnimočné a viažu sa na konkrétne vymedzené procesné situácie. Ako prvé teda odvolací súd skúma, či strana sporu takéto skutočnosti nemohla bez svojej viny uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak odvolateľ v odvolaní neuvádza žiadne také skutočnosti a tvrdenia vzťahujúce sa na danú situáciu a neosvedčuje, že mohol ten ktorý dôkaz bez svojej viny označiť alebo uplatniť procesný prostriedok obrany, nie je možné ani posúdiť splnenie zákonom stanovených podmienok.

9.9. Novoty v odvolacom konaní sú ponímané ako reštriktívna výnimka z pravidla, že v konaní pred súdom druhej inštancie nie sú prípustné prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. Vzhľadom na tzv. zrýchlený charakter konania o neodkladnom opatrení sú tieto ďalej zužujúco modifikované priamo ustanoveniami § 329 ods. 2 CSP, podľa ktorého platí, že pre neodkladné opatrenie je vždy rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. To znamená, že akékoľvek ďalšie resp. nové skutočnosti, ktoré majú vplyv na zmenu skutkového stavu i následné právne posúdenie dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a ktoré neexistovali v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie, nemajú vplyv ani na posúdenie veci odvolacím súdom.

10.1. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že žalobca mohol príslušné listy vlastníctva preukazujúce jeho vlastnícke právo k určitým podielom nehnuteľností, ktoré sú v správe žalovaného predložiť už v konaní pred súdom prvej inštancie a v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mu bránili uvedené dôkazné prostriedky predložiť. Práve naopak, sám žalobca v odvolaní uvádza, že pri koncipovaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zrejme pochybil, ak ich k návrhu nedokladal, čím vlastne priznal nedostatok jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

10.2. Pokiaľ žalobca mal za to, že už zo stanov a plnej moci prijatej pani C. dané okolnosti vyplývajú, odvolací súd poznamenáva, že nemôže nahrádzať aktivitu navrhovateľa a zabezpečovať listinné dôkazy podporujúce jeho tvrdenia, prípadne nemôže sám z priložených listinných dôkazov (v tomto prípade zo stanov resp. z plnomocenstva – nebolo predložené) hádať, ktorú informáciu uvedenú v listinnom dôkaze považuje žalobca za potvrdenie skutočností uvedených v návrhu. Je procesne neprípustné, aby

žalobca svoju povinnosť opísania rozhodujúcich skutočností a povinnosť tvrdenia nahradil odkazom na pripojené listinné dôkazy. Uvedená skutočnosť by v konečnom dôsledku znamenala, že svoju povinnosť by žalobca preniesol na súd.

10.3. Súd len na okraj uvádza, že plnomocenstvo ešte automaticky nepreukazuje samotné vlastníctvo žalobcu k pozemkom či členstvo v spoločenstve, ale len tú okolnosť, že žalobca splnomocnil inú osobu na určité úkony na zhromaždení žalovaného.

10.4. Taktiež vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že novozvolené orgány žalovaného vykonávajú právne úkony, z ktorých mu hrozí vznik škody (zmluva o dielo v porovnaní s cenami v ponuke inej spoločnosti) žalobca neuviedol, prečo tieto dôkazy v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nebol schopný priložiť ako prílohu k návrhu, ak už v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tvrdí existenciu a podpisovanie právnych úkonov na predaj dreva zo spoločne obhospodarovaných parciel výrazne pod cenu.

10.5. Pri posudzovaní odvolania žalobcu odvolací súd teda nemohol prihliadnuť k tým skutočnostiam, ktoré boli žalobcovi známe v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré však v návrhu (na rozdiel od odvolania) neosvedčoval listinami, ktoré mohli byť priložené už k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, avšak boli priložené až k odvolaniu.

10.6. Je pravdou, že princíp formálnej pravdy je miernený aj v klasických civilných sporoch materiálnym korektívom za účelom, aby v praxi nedochádzalo k nežiadúcim následkom absolútnej aplikácie princípu formálnej pravdy. Tento materiálny korektív je vyjadrený v § 185 ods. 2 a 3 CSP, ktoré umožňujú súdu aj bez návrhu, vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou a dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné a na zistenie cudzieho práva. Zároveň v § 185 ods. 2 CSP posledná veta za bodkočiarkou sa stanovuje, že súd iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak. Na to, aby súd mohol vykonať dôkazy bez návrhu teda musí zákon túto možnosť explicitne stanoviť.

10.7. To znamená, že § 185 ods. 2 CSP jednoznačne stanovuje, kedy súd môže bez návrhu vykonať dôkaz vyplývajúci z verejných registrov a zoznamov, a to len vtedy, ak takéto dôkazy majú nasvedčovať tomu, že skutkové tvrdenia strán sporu sú v rozpore so skutočnosťou. Odvolací súd zdôrazňuje, že taký dôkaz nemožno vykonať vtedy, ak vôbec chýbajú skutkové tvrdenia, ktoré by mali byť v rozpore so skutočnosťou. Pre ustálenie záveru, aké skutkové tvrdenia majú byť v rozpore so skutočnosťou, je potrebné tieto skutkové tvrdenia určiť.

10.8. Žalobca však netvrdí (ani v odvolaní), že stanovky citujúce listy vlastníctva resp. plnomocenstvo žalobcu pre tretiu osobu vo vzťahu k účasti na zhromaždení, sú v rozpore so skutočnosťou.

10.9. Vykonanie dokazovania lustráciou vlastníckych vzťahov v katastri nehnuteľností ako verejného registra bez návrhu strany sporu je možné aj v záujme overenia, či rozhodnutie, ktorého sa žalobca domáha, je vykonateľné (§ 185 ods. 3 CSP). Uvedený postup súdu (prvej aj druhej inštancie) je štandardný napríklad v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, kedy obsahom výroku rozhodnutia majú byť údaje z listu vlastníctva a v takom prípade súd pred rozhodnutím bez iniciatívy sporovej strany overuje vykonateľnosť ním vydávaného rozhodnutia.

10.10. V prejednávanej veci však výrok neodkladného opatrenia, ktorého sa žalobca domáha, nezávisí od aktuálneho stavu vlastníctva nehnuteľností, pretože smeruje voči orgánom žalovaného zvoleným na zhromaždení dňa 2.6.2023 a jeho zámerom je uloženie povinnosti zdržania sa vykonávania právnych úkonov.

10.11. Vykonať dokazovanie bez návrhu strany sporu môže ďalej odvolací súd len v zmysle § 384 ods. 4 CSP, t.j. za účelom zisťovania splnenia procesných podmienok, medzi ktoré zisťovanie/preukazovanie aktívnej legitímácie ako hmotnoprávneho oprávnenia strany sporu vystupovať v konaní v pozícii žalobcu (t.j. disponovať určitým nárokom/postavením v zmysle hmotného práva) nepochybne nepatrí.

10.12. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je výlučne vecou strany, ktorá navrhuje neodkladné opatrenie, urobiť príslušné tvrdenia a tieto podložiť dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí záver o prípustnosti, resp. neprípustnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

10.13. Je zrejmé, že žalobca mohol a mal dôkazné prostriedky o jeho vlastníckom práve a z toho plynúceho členstva v pozemkovom spoločenstve, t.j. dôkazy o jeho aktívnej legitímácii v konaní spolu s dôkazmi o hroziacej ujme predložiť už v konaní pred súdom prvej inštancie. Nakoľko tak učinil až v odvolacom konaní, pričom však v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mu v tom bránili (práve naopak pripustil, že tak urobiť mohol), tieto novoty v zmysle § 366 CSP nebolo možné v odvolacom konaní použiť.

10.14. Odvolací súd takto konštatuje, že zo strany žalobcu nebol osvedčený základný predpoklad pre vyhovieň jeho návrhu - existencia aktívnej legitímácie a zároveň ani naliehavá potreba dočasnej úpravy

pomerov strán sporu vyžadujúca uloženie povinnosti orgánom žalovaného zvoleným na zhromaždení z 2.6.2023 zdržať sa všetkých právnych úkonov. Už len z uvedeného dôvodu odvolací súd zamietavé rozhodnutie okresného súdu považuje za vecne správne.

11.1. Opakujúc vyššie citovanú právnu teóriu, odvolací súd zdôrazňuje, že pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné osvedčenie pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

11.2. Pre nariadenie neodkladného opatrenia v zákonom udržateľnom rámci je postačujúce, ak sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na vydanie neodkladného (dočasného) opatrenia aspoň osvedčené, pričom samotná miera osvedčenia je korelatívna konkrétnosťou toho daného prípadu. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň tie fundamentálne skutočnosti, ktoré poskytujú udržateľný záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že existuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

12.1. Podľa § 14 ods. 2 citovaného zákona, zasadnutie zhromaždenia zvoláva výbor najmenej raz za rok. Výbor je povinný pozvať na zasadnutie zhromaždenia najmenej 30 dní pred termínom zasadnutia zhromaždenia všetkých členov spoločenstva, fond, ak fond spravuje podiely na spoločnej nehnuteľnosti alebo spoločne obhospodarovanej nehnuteľnosti alebo s nimi nakladá, a správcu, ak správca vykonáva práva vlastníka k podielom na spoločne obhospodarovanej nehnuteľnosti. Výbor najmenej 25 dní pred termínom zasadnutia zhromaždenia uverejní oznámenie o zasadnutí zhromaždenia (ďalej len „oznámenie“) na obvyklom mieste uverejnenia, na svojom webovom sídle alebo v médiu s celoštátnou pôsobnosťou; obvyklé miesto uverejnenia určí spoločenstvo v stanovách. Výbor je povinný informovať okresný úrad o zasadnutí zhromaždenia do 30 dní odo dňa jeho konania.

12.2. Podľa § 15 ods. 2 citovaného zákona, zhromaždenie rozhoduje podľa § 14 ods. 7 písm. a), b), i) a j) nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých členov spoločenstva; o veciach podľa § 14 ods. 7 písm. c), f), g), h) a k) zhromaždenie rozhoduje nadpolovičnou väčšinou hlasov členov spoločenstva, ktorých podiely na spoločnej nehnuteľnosti nespravuje alebo s ktorými nenakladá fond podľa § 10 ods. 1 a 2 a ktorých podiely na spoločne obhospodarovanej nehnuteľnosti nespravuje alebo s ktorými nenakladá správca. O veciach podľa § 14 ods. 7 písm. d) a e) rozhodujú len vlastníci spoločnej nehnuteľnosti nadpolovičnou väčšinou všetkých hlasov; o oddelení časti spoločnej nehnuteľnosti podľa § 14 ods. 7 písm. d) na účel, na ktorý možno pozemok vyvlastniť podľa osobitných predpisov, 29ab) sa rozhoduje len nadpolovičnou väčšinou hlasov tých vlastníkov spoločnej nehnuteľnosti, ktorých podiely na spoločnej nehnuteľnosti nespravuje alebo s ktorými nenakladá fond podľa § 10 ods. 1 a 2. Prehlasovaní členovia spoločenstva majú právo obrátiť sa na súd, aby rozhodol o neplatnosti rozhodnutia zhromaždenia.

13.1. Ustanovenie § 14 ods. 2 citovaného zákona upravuje postup pri zvolávaní zhromaždenia spoločenstva, kedy zakotvuje početnosť zhromaždení počas kalendárneho roka, zákonné lehoty na jeho zvolanie resp. oznámenie o zasadnutí, miesto oznámenia atď.

13.2. Odvolací súd má za to, že aj prípadný tvrdý nesprávny postup žalovaného pri zvolaní zhromaždenia, bez preukázania, že právnymi úkonmi novozvolených orgánov reálne dochádza k stavu, ktorý vyžaduje nevyhnutnú a urgentnú úpravu pomerov strán sporu, neodôvodňuje potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, ktorého sa žalobca domáha. S poukazom na závery v bodoch 9.7. až 9.9. odvolací súd (tak ako uviedol vyššie) listinné dôkazy predložené žalobcom až v odvolacom konaní ako neprípustné novoty nemohol použiť (§ 366 CSP).

14.1. V neposlednom rade rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vychádza aj z právneho záveru o nepreukázaní skutočnosti, že žalobca bol na zhromaždení prehlasovaný. Uvedené žalobca vo svojom odvolaní nenamieta a nerozporuje a dokonca predmetnú skutočnosť, že prehlasovaný bol, netvrdí ani v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia resp. žalobe.

14.2. V kontexte ustanovenia § 15 ods. 2 posledná veta citovaného zákona, ktoré stanovuje, že len prehlasovaní členovia spoločenstva majú právo obrátiť sa na súd, aby rozhodol o neplatnosti rozhodnutia zhromaždenia, je nutné vyššie uvedený záver súdu prvej inštancie považovať za správny. Taktiež zo zápisnice zo zhromaždenia z 2.6.2023 nevyplýva, že by žalobca v zastúpení splnomocnencom hlasoval proti ktorémukoľvek uzneseniu, pretože všetky rozhodnutia boli prijaté jednomyseľne za, čo znamená,

že za všetky uznesenia prijaté na zhromaždení dňa 2.6.2023 aj žalobca v zastúpení splnomocnencom hlasoval v ich prospech.

14.3. Vo vzťahu k tomu, že žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného domáha uloženia povinnosti novozvoleným orgánom pozemkového spoločenstva zdržať sa všetkých právnych úkonov za žalovaného, odvolací súd ďalší záver súdu prvej inštancie o neprimeranosti daného obmedzenia, považuje taktiež za správny. I keď v prípade žalovaného nejde o výkon vlastníckeho práva, nakoľko pri realizácii jeho úloh ide o zabezpečenie spoločného hospodárenia na spoločných nehnuteľnostiach tvoriacich pozemkové spoločenstvo, je potrebné súhlasiť, že požadované neodkladné opatrenie by bolo neprimeraným zásahom do činnosti žalovaného, nakoľko by ho obmedzovalo aj pri výkone inej agendy nesúvisiacej so zabezpečovaním predaja vyťaženého dreva z pozemkov patriacich členom pozemkového spoločenstva resp. pri výkone činností, ku ktorým sú tieto orgány povinné zo zákona alebo stanov. Žalovaný v zastúpení výborom by takto dokonca nemohol ani zvolať ďalšie zhromaždenie, čím by neodkladné opatrenie ukladajúce povinnosť „zdržať sa všetkých právnych úkonov“, bolo v rozpore so zákonnou úpravou zák. č. 97/2013 Z.z..

15. Vzhľadom na vyššie citované odôvodnenie odvolací súd nepovažoval žalobcom uplatnené odvolacie dôvody za naplnené a preto rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcu zamietnutý, ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16.1. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16.2. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16.3. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

17.1. Žalobca odvolaním napadol aj výrok II. uznesenia, podľa ktorého o nárok na náhradu trov neodkladného opatrenia súd rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti tomuto výroku je potrebné odmietnuť podľa § 386 písm. c/ CSP, nakoľko daný výrok predstavuje rozhodnutie o vedení konania, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

17.2. Výpočet uznesení vydaných v Civilnom sporovom konaní je v citovanom ustanovení § 357 ods. 1 CSP vymedzený taxatívne, z čoho s použitím citovaného § 355 ods. 2 CSP vyplýva, že možnosť napadnúť odvolaním uznesenie v tomto taxatívnom výpočte neuvedené, právna úprava vylučuje, t.j. odvolanie proti takémuto uzneseniu nie je prípustné.

17.3. Nakoľko napadnutý výrok II. uznesenia nepatrí, aj napriek pochybeniu súdu prvej inštancie, ktorý strany nesprávne poučil, že odvolanie proti tomuto výroku uznesenia je tiež prípustné, medzi uznesenia, proti ktorým je podľa § 357 ods. 1 písm. a/ až o /CSP odvolanie prípustné, a nakoľko voči tomuto výroku uznesenia, keďže bolo vydané sudcom (nie súdnym úradníkom) nie je prípustná ani sťažnosť podľa § 239 ods. 1 CSP, odvolací súd ako objektívne neprípustné odvolanie žalobcu proti nemu postupom podľa § 386 písm. c/ CSP odmietol.

18. O náhrade trov neodkladného opatrenia odvolací súd nerozhodol, nakoľko o nich (vrátane trov tohto odvolacieho konania) v súlade s § 262 ods. 1 CSP rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej, ktorým sa konanie skončí.

19. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).